

forslag, nemlig at få styr på udgifterne og få dem, der bevilger pengene, til at have ansvaret for det, de bevilger, i og for sig også er den vej, man mener er rigtig.

Boligministerens mangetrinsraket blev jo ikke annonceret for Folketinget hverken af statsministeren i hans åbningstale eller senere i statsministerens beretninger om regeringens påtænkte initiativer, men jeg kan forstå, at dette forslag fra Fremskridtspartiet har sat tingene i skrivemaskinen, og det skal vi bare takke for.

For os i Fremskridtspartiet handler det heller ikke så meget om, at vi får vedtaget et forslag, der står Fremskridtspartiet på. Det er vi ikke spor optaget af, men vi er optaget af, at man holder op med at smide gode penge efter dårlige penge og kritikløst byforny ting, som ikke bør byfornys.

Når man taler om den bevarende byfornyelse, som jeg tror det var hr. Keld Albrechtsen og måske også hr. Villy Søvnald der gjorde, kan jeg være meget enig i, at man ikke skal ændre bybilledets karakter og alt muligt andet, men arkitekter i dag kan altså også bygge nyt, der ser gammelt ud, så man behøver ikke at erstatte det med messing, stål og glas, så man får sådan nogle underlige misforstre liggende rundt omkring i byerne.

Jeg synes, man skal være klar over, at der altså er bygninger, som er så dårlige, hvor fundamenterne er så dårlige, hvis de overhovedet findes, fordi det er så pilraddent alt sammen, at uanset hvor meget man flikker og regerer på det, vil det være noget gammelt bras, og så er der ingen mening i, at det er den slags bygninger, som har de højeste byfornylsesudgifter. Det håber jeg så også vi er enige om eller kan blive enige om, når vi skal snakke videre om det.

Jeg vil godt sige nu, hvor det jo allerede ligger klart, at det her bliver en længere seance, at det fortjener emnet faktisk også. Jeg synes, at vi herinde skal være klar over, hvor mange milliarder kroner af offentlige midler der bruges på dette område om året, og at vi har en forpligtelse til at sikre, at der bliver byforny et så meget som muligt for så få penge som muligt og i en så god kvalitet som muligt.

Men når det så er sagt, bør man nok også skrive sig bag øret, hvad der er årsagen til al denne byfornyelse, og det er jo selvfølgelig, at grundejerne i Danmark aldrig nogen sinde har kunnet få dækning for de omkostninger, der er i forbindelse med vedligeholdelse af bygninger-

ne, og det gør jo, at i stedet for, at bygningernes gode tilstand opretholdes ved, at det årlige vedligeholdelsesbehov opfyldes, står man lige pludselig med et byfornylsesproblem.

Boligministeren, som jo er chef for denne bygning eller i hvert fald istandsættelsen af den, vil også, hvis han går over på Ridebanen, kunne se, hvad manglende vedligeholdelse kommer til at koste. Den manglende vedligeholdelse betyder, at man skal skære træ ud og sætte træ ind osv., i stedet for at man kunne have puttet noget maling på nogle vinduer – og så skal man i øvrigt se på det i flere år!

Men når vi nu skal have denne seance, vil jeg sige til boligministeren, at jeg håber, at vi også kan få andre elementer med. For det er ikke sådan, at Fremskridtspartiet mener, at det eneste problem, der er med byfornylsesloven, er det, der er omtalt i dette forslag. Vi har blot ikke villet lave et forslag, som ville få de politiske hvirvelvinde til at fare rundt herinde. Vi lavede et forslag, som vi faktisk regnede med at man ifølge almindelig politisk sund fornuft ville være i stand til at vedtage.

Vi synes nemlig, at der f.eks. bør ses på kommunernes ret til at råde over ejendomme. Det kan ikke være meningen, at en kommune skal kunne fjerne ejendomsretten fra en privat grundejer og via et byfornylsesselskab videregælde en ejendom til et almennyttigt boligselskab, vel at mærke hvis den pågældende grundejer gerne selv vil være med til at byforny sin ejendom.

Og det hjælper altså ikke noget, at man ved landsretten kan få medhold i, at man har ret til selv at byforny sin ejendom, hvis nu byfornylsesselskabet allerede har revet ejendommen ned – den sag tror jeg boligministeren kender bedre end nogen andre – det hjælper ikke noget.

En anden ting, man også bør se på, er det skisma, der ligger i, at en høj grad af byfornyelse – alt, hvad der ligger ud over 5.000–8.000 kr. – ingen lejeeffekt har de første 5 år, og det vil altså sige, at hvis to ejendomme, som ligger over for hinanden, byfornys og der foretages en meget skrabet byfornyelse af den ene og den anden får fuld knald på, godkendt af kommunen, så vil man komme ud for, at de lejere, der har fået installeret alle mulige luksusindretninger, og som har fået alt, hvad den kan trække og bære, ikke betaler mere i husleje end dem, der har fået den skrabede byfornyelse, og det er meningsløst. Dels er det meningsløst ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt, og dels skaber det